

Bestemmelser, hvorved man vil søge at bringe ordnede Forhold til Veje overfor Beværtninger og Gæstgiverier, og eventuelt kan det ogsaa føre til Lukning af saadanne. I de Bemærkninger, som ledsager Lovforslaget, gøres gældende, at Forholdene har udviklet sig saaledes, at det er Samfundets Pligt at give Politiet mere Myndighed til at gribe ind. Naar det er saaledes, er det en Selvfølge, at vi ogsaa fra Rigsdagens Side giver vor Billigelse dertil, for det er jo altid saaledes, at den enkeltes Frihed maa bøje sig for, hvad der tjener til hele Samfundets Bedste.

Det ærede Medlem (Inger Gautier Schmit), som var Ordfører for Partiet Venstre, holdt jo et meget vidtløftigt og udførligt Foredrag om de usædelige Forhold i al Almindelighed, særlig her i Storbyen København, og omtalte adskillige Gange særlig de løsagtige Kvinder. Jeg er ikke i Stand til at sige noget om, i hvor stor eller lille Grad de florerer herinde, men jeg har lidt tænkt paa, at naar man taler om de usædelige Forhold, taler man saa meget om de løsagtige Kvinder. Det forekommer mig dog, at de Mænd, som vil have med dem at gøre, er paa en Maade lige saa løsagtige; men man taler saa lidt om Mændene. Det forekommer mig navnlig, at den gifte Mand, som vil have med saadanne Kvinder at bestille, er ringere end saadanne Kvinder. Jeg ved ikke, om det kan lade sig gøre, men jeg kunde tænke mig, at den Mand, der første Gang ledede en Kvinde ind paa saadanne Veje, burde være mere strafbar, eller i alt Fald lige saa strafbar, som en saadan Kvinde. Men det er der maaske delte Meninger om. Dersom man kunde tænke sig Bestemmelser, hvorved man ikke alene vilde søge at ramme Kvinderne, men ogsaa Mændene, var det ikke af Vejen.

Som sagt, vi fra vor Side kan gaa med til at anbefale det foreliggende Lovforslags Fremme; men jeg vil dog dertil føje, at jeg gaar ud fra, at man ved Gennemførelsen af dette Lovforslag ikke paa nogen Maade forholder det Lovforslag, som ligger i Udvalg, angaaende en Revision af den øvrige Beværterlovgivning. Jeg vilde for mit Vedkommende have foretrukket, at man var skredet til en hurtig Løsning af hele det Spørgsmaal; men det kunde nærmest se ud til, at man fra visse Sider ikke synes, at det haster, og saa kan det jo være betimeligt, at man ved Vedtagelsen af dette lille Lovforslag kan raade Bod paa dette enkelte, bestemte Forhold.

C. F. Sørensen: Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Inger Gautier Schmit) fremkom med nogle Udtalelser, som giver mig Anledning til at knytte et Par Bemærkninger dertil. Det ærede Medlem udtalte, at det var hendes Opfattelse, at der manglede nogen Kritik hos visse Kommunalbestyrelser ved Uddelingen af Beværterbevillinger. Jeg skal sige, at hvad angaar Københavns Kommune, bliver der her taget alle de Forsigtighedsforanstaltninger, som det er muligt at tage; men vi erkender, at vi paa dette Omraade lever noget under Fortidens Forsyndelser, baade hvad angaar Kontrol og Kritik med Beværterbevillinger og Kontrol med de Lokaler, der udstedes Bevillinger til. Men i en Række Aar, mindst den sidste halve Snes Aar, er der fra Københavns Kommunalbestyrelses Side udøvet en meget skarp Kritik baade ved Uddelingen af Bevillinger og Godkendelse af Beværterlokaler, fordi Kommunalbestyrelsen fuldt ud har set og anerkendt de Samfundsfarer, som ligger i slette Forhold paa disse Omraader. Københavns Kommunalbestyrelse har et fast Beværterudvalg, der behandler alle disse Andragender, som indkommer om Beværterbevillinger, og der kræves meget strengt, at for at faa Beværterbevilling skal vedkommende have en fagmæssig Uddannelse; der kræves en pletfri Fortid ikke alene for Ansøgeren, men ogsaa for hans Hustru, og det har forment sig saaledes gennem Aarene, at der paa Grund af de skærpede Bestemmelser, som Københavns Kommune kræver med Hensyn til de Lokaler, der skal godkendes til dette Brug, er nedlagt et meget stort Antal Lokaler, som tidligere har været anvendte til Beværtningsbrug. Der nægtes ogsaa i meget stor Udstrækning Bevillinger til Musik i Beværtninger, som har daarligt Ry, og hvor der forefalder Uroligheder. Jeg tror, at det ærede Medlem og andre vil forstaa, at der fra Københavns Kommunalbestyrelse foretages, hvad man mener at kunne foretage paa Grundlag af den bestaaende Lovgivning. Men i en stor By som Hovedstaden med det store Antal Beværtninger, som er her, hvad der vel ikke kan undgaa i en stor By, lever man under saa vanskelige Forhold, at det tager Tid at komme Fortidens Forsyndelser til Livs.

Justitsministeren (Rytter): Det lader til, at der hos det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Dahl) er nogen Betænkelse ved Lovforslaget. Jeg haaber imidlertid, at naar vi overvejer det i et Udvalg, skal